МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПРОГРАМА ДОДАТКОВОГО ІСПИТУ

при вступі на навчання для здобуття освітнього ступеня доктора філософії галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» освітньої програми «Публічне управління та адміністрування»

3MICT

1. Пояснювальна записка	4
2. Зміст додаткового іспиту з навчальних дисциплін	6
3. Перелік рекомендованих джерел з дисциплін	10
4. Критерії оцінювання результатів додаткового іспиту	13
5. Зразок завдання додаткового іспиту	15

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма додаткового іспиту при вступі на навчання для здобуття освітнього ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», розроблена відповідно до Положення про приймальну комісію Державного податкового університету, затвердженого Вченою радою Державного податкового університету (протокол від 28 грудня 2021 року № 2).

Додатковий іспит проводиться для вступників, напрям підготовки (спеціальність) яких не відповідає спеціальності 281 "Публічне управління та адміністрування".

Програма додаткового іспиту включає завдання з дисципліни «Державне та регіональне управління».

Метою проведення додаткового іспиту ϵ виявлення достатності рівня знань вступників для опанування ними освітньо-наукової програми підготовки третього рівня вищої освіти для здобуття освітнього ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 "Публічне управління та адміністрування".

Завданнями додаткового іспиту ϵ : оцінювання теоретичної підготовки вступників з фахових дисциплін; виявлення рівня їх аналітичних здібностей, вміння узагальнювати теоретичну інформацію; оцінювання спроможності вступників до здійснення наукових досліджень у сфері публічного управління та адміністрування; визначення здатності застосовувати набуті знання у науковій та практичній діяльності.

Метою програми додаткового іспиту до аспірантури за спеціальністю 281 "Публічне управління та адміністрування" (далі — Програма) є викладення основних вимог до вступників, надання їм вичерпної інформації стосовно обсягу навчального матеріалу, що виноситься на додатковий вступний іспит, критеріїв його оцінювання та процедури проведення.

Додатковий іспит проводиться у формі тестування. Тестові завдання, що виносяться на додаткове вступне випробування, включають матеріал навчальної програми дисципліни «Державне та регіональне управління».

Додатковий іспит проводиться у письмовій формі. Екзаменаційний білет складається із 25 тестових завдань закритого типу з вибором однієї правильної відповіді. Тривалість підготовки відповідей на тестові завдання становить 2 академічні години (90 хв.). Для кожного такого теста запропоновано чотири варіанти відповіді, з яких лише один варіант є правильним. Завдання з вибором відповіді вважається виконаним правильно, якщо позначена тільки одна літера — правильна відповідь. Максимальна кількість балів при оцінці знань абітурієнта під час додаткового іспиту виставляється за правильні відповіді на всі питання тестового завдання.

Бланк оцінювання знань вступника перевіряється за ключем і в ньому зазначається співпадіння (правильні відповіді) і розбіжності (помилкові відповіді), а також підраховується і зазначається кількість правильних відповідей та проставляється оцінка.

Усі варіанти завдань ϵ ідентичними за структурою й складністю, що дозволя ϵ говорити про забезпечення принципу об'єктивності й рівності при оцінюванні навчальних досягнень вступників.

Під час додаткового іспиту вступникам ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ користуватися будь-якою допоміжною літературою (підручники, посібники, науково-практичні коментарі, тексти нормативно-правових актів (кодексів, законів тощо) як в паперовому, так і в електронному вигляді) та будь-якими іншими джерелами інформації (мережею Інтернет тощо), а також технічними засобами.

ЗМІСТ ДОДАТКОВОГО ІСПИТУ З НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

ДИСЦИПЛІНА «ДЕРЖАВНЕ ТА РЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ»

ТЕМА 1. ОСНОВИ ТЕОРІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Соціальна природа поняття "державного управління", його мета та зміст. Системні характеристики державного управління. Теорія систем та управління. Фундаментальні процеси управління: планування, організація, управління, зв'язок. Визначення моделі системи державного управління. Етапи формування моделі системи державного управління на основі системного підходу. Об'єкт державного управління та предмет вивчення.

Економічна теорія держави. Теорія суспільного вибору (суспільний договір, "фіаско держави", мінімізація трансакційних витрат). Теорія соціології (теорія держави, соціальна структура суспільства, соціальна мобільність, статус і статусні ролі). Теорія менеджменту (теорія раціональної бюрократії, організовані структури управління, розподіл праці в управлінських структурах, державне адміністрування). Еволюція теорій про роль держави в розвитку економіки країни.

Еволюція дослідження предмета державного та регіонального управління. Поняття, система та завдання державного та регіонального управління як навчальної дисципліни. Методи вивчення державного та регіонального управління. Мистецтво управління.

ТЕМА 2. ДЕРЖАВНА ВЛАДА ТА ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Сутність сучасної держави. Основні риси держави. Категорія влади. Державна влада як складова державно-владного механізму. Поняття та сутність функцій державного управління. Види функцій державного управління. Реалізація функцій в державному управлінні: основні проблеми.

Державне управління як система, що розвивається. Рівні державного управління: загальнодержавне управління, управління на регіональному та місцевому рівнях. Суб'єкти та об'єкти державного та регіонального управління. Принципи державного управління, механізми їх прояву і використання.

Цілі державного управління, їх юридичне та ресурсне забезпечення. Функціональна структура державного управління. Сутність і класифікація функцій державного управління. Характеристика загальних (основних) та спеціальних (спеціалізованих) функцій. Допоміжні функції. Основні напрями діяльності в системі державного управління.

Поняття та класифікація методів державного управління. Організаційнорозпорядчі (адміністративні) методи, їх переваги та недоліки. Економічні методи та їх інструменти. Правові методи. Соціально-психологічні та неформальні методи впливу.

Сутнісні характеристики (риси) організаційної структури державного управління. Унітарна та федеративна організація державного управління.

Основи побудови організаційної структури державного управління.

Моделі державного управління: світовий досвід. Структура державного управління у провідних країнах світу: інституційний, функціональний та організаційний аналізи; центральні, регіональні та місцеві органи управління, їх ієрархія, проблеми взаємодії.

ТЕМА 3. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В ОКРЕМИХ СФЕРАХ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Державне регулювання економіки, його цілі, функції, об'єкти. Роль держави у розвитку підприємництва. Державне регулювання структурної перебудови національної економіки. Конкурентна та інноваційно-інвестиційна політика держави, методи та інструменти. Засоби впливу на розвиток промислового і сільськогосподарського виробництва, сфери обігу і торгівлі. Управління зовнішньоекономічним сектором.

Особливості управління соціальною сферою. Соціальна політика держави: необхідність, сутність, цілі та принципи. Основні об'єкти та складові політики. Моделі соціальної політики. Методи впливу держави на розвиток соціальних відносин. Основні напрями соціальної політики держави щодо економічно активного населення. Діяльність держави щодо вразливих верств населення. Формування системи соціального захисту. Завдання державного регулювання розвитку елементів соціальної інфраструктури.

Політика як наука, мистецтво і вид діяльності. Види політики держави, їх цілі, принципи формування, інструменти реалізації. Національна безпека та державне управління.

Державне управління у сфері освіти, молодіжної політики, культури, науки, туризму, спорту, охорони здоров'я. Вплив держави на розвиток інформаційного простору, формування суспільної свідомості. Державне управління і сфера особистого життя людини.

ТЕМА 4. РОЛЬ РІЗНИХ ГІЛОК ВЛАДИ У ПРОЦЕСІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Система органів публічної влади. Законодавча влада в системі державного управління. Поняття, склад і структура парламенту, його повноваження.

Державне управління і виконавча влада: поняття, співвідношення, взаємозв'язок. Роль виконавчої влади в управлінні. Види органів виконавчої влади та питання їх класифікації. Уряд і державне управління.

Поняття і роль судової влади у суспільстві. Судові системи та судові органи. Здійснення судової влади.

Контрольна влада у системі управління, її органи та форми діяльності. Особливості організаційної структури державного управління в зарубіжних країнах.

ТЕМА 5. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Регіональне управління: сутність, цілі та специфіка. Історичні форми управління регіональним розвитком. Державна регіональна політика та політика територіально-адміністративних органів. Роль місцевого самоврядування у розвитку регіону.

Управління природно-ресурсним потенціалом регіону, управління фінансовими, трудовими ресурсами. Вплив органів державної влади на промислове і сільськогосподарське виробництво в регіоні, функціонування регіональних ринків. Управління інноваційною діяльністю. Роль державного управління щодо розвитку соціальної інфраструктури регіону.

Інституційно-правові, організаційні, фінансово-економічні та соціальнопсихологічні механізми реалізації. Місцеві бюджети як фінансова основа соціально-економічного розвитку регіону. Державні та регіональні програми. Історичний досвід та особливості функціонування та управління територій із спеціальним статусом.

Поняття та суть місцевого самоврядування. Його основні ознаки та принципи, моделі управління. Роль органів місцевого самоврядування у розвитку регіону. Централізація та децентралізація влади

ТЕМА 6. РЕГІОНАЛЬНІ ОРГАНИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Основні завдання, правовий статус, компетенція місцевих державних адміністрацій. Повноваження, порядок формування та роботи місцевих державних адміністрацій. Структура місцевих державних адміністрацій, їх діяльність. Відносини місцевих державних адміністрацій у системі вертикальних та горизонтальних зв'язків.

Управління факультативними територіальними одиницями. Господарсько-правовий механізм діяльності територій із спеціальним статусом.

ТЕМА 7. МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ ТА ЙОГО ОСОБЛИВА РОЛЬ У ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ

Державна політика у сфері місцевого самоврядування. Правовий статус органів місцевого самоврядування в системі державного управління. Сучасна система місцевого самоврядування в Україні: територіальна громада, представницькі органи місцевого самоврядування, виконавчі органи місцевого самоврядування. Асоціації та інші форми добровільного об'єднання органів місцевого самоврядування. Особливості здійснення самоврядування в місті Києві.

Всесвітня Декларація місцевого самоврядування, Європейська Хартія місцевого самоврядування та проблеми функціонування інституту місцевого самоврядування в Україні.

Поняття і основні характеристики громадянства. Права, свободи і обов'язки громадян: система закріплення. Взаємовідносини громадян і органів державного управління.

ТЕМА 8. ВНУТРІШНЯ ОРГАНІЗАЦІЯ ТА УПРАВЛІННЯ ОРГАНУ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Загальнотеоретичні аспекти організації роботи органів державної влади в Україні. Орган влади як об'єкт організації. Організація як процес і функція управління.

Стратегічне управління та формування програми діяльності органу державної влади. Функціональний аналіз та контролінг діяльності органу державної влади. Інформаційне та комунікаційне забезпечення внутрішньої організації органу державної влади. Підготовка та прийняття рішень в органах державної влади. Зв'язки з громадськістю в системі управлінської діяльності органу державної влади. Роль та місце керівника в управлінні органами державної влади. Сутність лідерства в державному управлінні. Забезпечення законності в державному управлінні. Специфіка юридичної відповідальності в державному управлінні.

ТЕМА 9. ДЕРЖАВНА СЛУЖБА В УКРАЇНІ

Державна служба: поняття, риси, функції, принципи, види, організація. Система правових актів про державну службу та правовий статус державних службовців. Класифікація посад державних службовців.

Атестація державних службовців. Етика поведінки державних службовців. Управління державною службою. Державна кадрова політика. Професійний розвиток державних службовців.

Світові тенденції та вітчизняна специфіка бюрократії.

ТЕМА 10. ЕФЕКТИВНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ. ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Чинники та критерії ефективності державного управління. Загальна соціальна ефективність державного управління. Ефективність діяльності управлінських органів і посадових осіб. Економічна оцінка ефективності функціонування органу державної влади. Демократичні процедури визначення ефективності державного управління.

Види контролю. Здійснення державного контролю щодо виконавчої влади з боку суб'єктів інших гілок влади: парламентський контроль, прокурорський нагляд, судовий контроль, адміністративний нагляд міліції. Громадський контроль за діяльністю органів державного управління

ТЕМА 11. ВІДНОСИНИ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ

Основні напрями взаємодії центральних та регіональних органів державної влади та органів місцевого самоврядування з трудовими колективами, підприємствами, установами і організаціями. Взаємовідносини органів державної влади й місцевого самоврядування із судовими та правоохоронними органами: органами Служби безпеки України, органами прокуратури, органами внутрішніх справ.

Здійснення нагляду за діяльністю об'єднань громадян. Організація

роботи із запитами громадян. Державні та адміністративні послуги з боку органів виконавчої влади та їх правове регулювання. Залучення громадськості до участі в управлінні державними і суспільними справами та контролі за функціонуванням органів влади.

ТЕМА 12. РОЗВИТОК СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО ТА РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

Необхідність реформування системи державного та регіонального управління. Державне та регіональне управління в контексті трансформаційних та глобалізаційних процесів. Соціально-ринкова трансформація України та завдання держави щодо формування ефективної системи управління на різних рівнях. Реформування системи державного управління відповідно до стандартів публічного адміністрування, прийнятих в Європейському Союзі та країнах розвиненої демократії.

Концептуальні засади реформування центральних та місцевих органів влади, напрями вдосконалення управління регіональним розвитком. Базові форми децентралізації управління. Формування ефективної організації виконавчої влади як на центральному, так і на місцевому рівнях управління. Запровадження нової ідеології функціонування виконавчої влади місцевого самоврядування як діяльності щодо забезпечення реалізації прав і свобод громадян, надання державних та громадських послуг. Удосконалення механізмів правового захисту громадян у відносинах із органами державної влади. Протидія корупції в органах державної влади та органах місцевого самоврядування.

Сучасне нормативно-правове, наукове та інформаційне забезпечення системи державного управління; зміцнення та формування нових фінансово-економічних основ функціонування державного управління; організація на нових засадах державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; створення сучасної системи підготовки та перепідготовки управлінських кадрів; оновлення інституту відповідальності у сфері державного та регіонального управління; запровадження раціонального адміністративно-територіального устрою.

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ ДИСЦИПЛІНА «ДЕРЖАВНЕ ТА РЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ» Основні:

- 1. Бюджетна система: [навч. посіб.] / Баранова В.Г., Дубовик О.Ю., Хомутенко В.П. та ін.; за заг. ред. В.П. Хомутенко. Одеса: Видавництво Бартєнєва, 2014. 392 с. URL: dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2810/3/Бюджетна%20система.pdf
- 2. Взаємодія органів державної влади та громадянського суспільства: [навч. посіб.] / Ю.П. Сурмін, А.М. Михненко, Т.П. Крушельницька та ін.; за наук. ред. Ю.П. Сурміна, А.М. Михненка; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Ін-т пробл. держ. упр. та місц. самоврядування. К.: НАДУ, 2011. 387 с.

- 3. Ганущак Ю.І. Територіальна організація влади. Стан та напрямки змін. К.: Легальн. статус, 2012. 348 с.
- 4. Гошовська В.А. Парламентаризм: [підручник] / за ред. В.А. Гошовської; кол. авт. К. : НАДУ, 2016. 600 с.
- 5. Гошовська В.А. Українська еліта у державотворчому процесі сучасної України. К. : НАДУ, 2013. 201 с.
- 6. Гошовська В.А., Рачинський А.П., Антонова О.Р. Етичні засади взаємодії органів державної влади з інститутами громадського суспільства: [навч.-метод. матеріали]; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Інт підвищ. кваліфікації керів. кадрів. К.: НАДУ, 2015. 79 с.
- 7. Гуманізація публічної служби в Україні: науково-практичні засади: [колектив. монографія] / С.М. Серьогін, Є.І. Бородін, Н.А. Липовська та ін.; за заг. ред. С.М. Серьогіна; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Дніпропетр. регіон. ін-т держ. упр. Дніпропетровськ: ДРІДУ НАДУ, 2015. 254 с.
- 8. Державне регулювання розвитку внутрішнього ринку в умовах модернізації національної економіки: [монографія] / В.Г. Бодров, О.М. Соколова, Н.І. Балдич та ін.; за ред. д-ра екон. наук В.Г. Бодрова. К.: НАДУ, 2013. 204 с.
- 9. Електронне урядування та електронна демократія: [навч. посіб.] у 15 ч. / за заг. ред. А.І. Семенченка, В.М. Дрешпака. К., 2017. К.: ФОП Москаленко О.М., 2017. 60 с.
- 10. Енциклопедія державного управління. У 8 т. Т. 8: Публічне урядування / наук.-ред. Кол.: В.С. Загорський та ін. Львів: ЛРІДУ, НАДУ, 2011. 712 с.
 - 11. Іванова Т.В. Державна політика. К.: НАДУ, 2014. 448 с.
- 12. Іванова Т.В. Публічне управління сільськими територіями України: навч. посібник / Іванова Т.В. [та ін.]. Київ: Фенікс, 2016. 336 с.
- 13. Кайлюк Є.М. Гриненко В.В. Публічне адміністрування: [підручник]. X. ХНАМГ, 2013. 200 с.

Додаткові:

- 1. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР (із змінами і доповненнями). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80
- 2. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. URL: https://rada.gov.ua/
- 3. Офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України. URL:http://kmu.gov.ua
- 4. Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року: Проект Закону України від 07.08.2018 № 9015. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH6YF00A.html
- 5. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження

Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 № 333-р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОДАТКОВОГО ІСПИТУ

Додаткові іспити проводиться у строки та згідно з Правилами прийому на навчання до Державного податкового університету в 2024 році.

Форма проведення – тестова.

Кількість тестових завдань в екзаменаційному білеті – 25 (для додаткового іспиту).

Кожне завдання передбачає чотири варіанти відповіді один із яких правильний.

Тривалість тестування – 2 астрономічні години (для додаткового іспиту).

Складеним вважається додатковий іспит (вступний іспит) за результатами якого вступник набрав не менше 50% від загальної кількості балів.

Максимальна кількість балів, яку може набрати вступник за результатами додаткового іспиту становить 100 балів, правильна відповідь на один тест – 4 бали.

Шкала переведення кількості правильних відповідей у кількість балів, отриманих за результатами додаткового іспиту за 100 бальною та 2-бальною шкалою

Кількість вірно виконаних тестових завдань	Кількість балів, отриманих за результатами додаткового іспиту	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за 4-х бальною шкалою	Еквівалент оцінки за 2-х бальною шкалою
23-25	92-100	A	5 «відмінно»	
18-22	72-88	B, C	4 «добре»	Склав
13-17	52-68	D, E	3 «задовільно»	
Менше 13	Менше 52	FX, F	2 «незадовільно»	не склав

Відмінно (5, A, 92-100 балів) — за глибоке і повне опанування змісту навчального матеріалу, в якому вступник гарно орієнтується; за володіння понятійним апаратом; за обрання правильної відповіді. Відмінна оцінка передбачає правильну відповідь на 23-25 з 25 тестових завдань та якісне зовнішнє оформлення.

Добре (4, В, С, 72-88 балів) — за повне засвоєння навчального матеріалу, володіння понятійним апаратом дисциплін, орієнтування у вивченому матеріалі, свідоме використання знань для вирішення тестових завдань, але при вирішенні окремих завдань вказані неправильні відповіді. Оцінка «добре» передбачає правильну відповідь на 18-22 тестових питань з 25.

Задовільно (3, D, E, 52-68 балів) — за знання і розуміння основних положень навчального матеріалу. Вступник допустив неточності у визначенні понять у тестових завданнях, або вказав на неправильну відповідь. Оцінка «задовільно» передбачає правильну відповідь на 13-17 тестових питань з 25.

Незадовільно (2, FX, F, 0-51 балів) — вступник має розрізнені, безсистемні знання, допускає помилки у відповідях на тестові завдання, або демонструє повне незнання і нерозуміння навчального матеріалу, або відмовився від відповіді. Незадовільна оцінка передбачає правильну відповідь на 12 і менше тестових питань з 25.

ЗРАЗОК ЗАВДАННЯ ДОДАТКОВОГО ІСПИТУ

Міністерство фінансів України Державний податковий університет

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

для проведення додаткового іспиту при вступі на навчання

для здобуття освітнього ступеня доктора філософії галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» освітньої програми «Публічне управління та адміністрування»

На виконання завдань тесту Вам дається *2 години*. На кожне завдання пропонується 4 варіанти відповіді. Тільки один варіант відповіді є правильним. Ніяких виправлень у даних відповідях не допускається. Вступне тестове завдання з 1 до 25 оцінюється 4-ма балами.

ъ	•	3.0	
Ηa	ทาลบ	т №	
Dα	pian	1 71-	

- 1. У найширшому розумінні територія держави це:
- А. Частина землі, відокремлена від інших державними кордонами;
- Б. Простір у межах державних кордонів;
- В. Простір, у межах якого здійснюється державна влада;
- Г. Той простір, де мешкають громадяни цієї держави.
- 2. Громадянство це:
- А. Належність особи до певної держави;
- Б. Постійний політико-правовий зв'язок держави з особою;
- В. Сукупність прав та обов'язків мешканця певної території;
- Γ . Державно-правова категорія, що розкриває взаємозв'язок влади та підвладних.
 - 3.Політична та державна влади співвідносяться між собою таким чином:
 - А. Кожну політичну владу можна називати державною;
 - Б. Державна влада завжди є політичною;
 - В. Ці поняття ϵ тотожними і порівнювати їх нема ϵ сенсу;
 - Г. Державна влада включає в себе всі існуючі види політичної влади.
- 4. Суб'єкт, що має спеціальний апарат, що здійснює веління в межах усього суспільства:
 - А. Апарат управління;
 - Б. Політична партія;
 - В. Верховна Рада;

Г. Держава.

- 5. Хибним ϵ таке твердження щодо специфіки державного управління як виду управління:
 - А. Характер функціонування державної служби не може змінюватися;
- Б. У здійсненні спирається на владу організаційну силу суспільства, здатну до примусу;
- В. Поширює свій вплив на все суспільство, піддаючи управлінському впливові його найважливіші явища, процеси та взаємозв'язки;
- Γ . Діє системно, поєднуючи функціонування таких структур, як механізм держави, державний апарат, державну службу і публічні прояви суспільства.
- 6. Не ϵ властивим для американської системи державного управління таке з наведених положень:
- А. Державне управління складається з багатьох галузей знань, сфокусованих на процесах і функціях управління;
- Б. Концепція державного управління спирається на раціональність і доцільність прийняття управлінських рішень;
 - В. Державне управління ґрунтується на традиціях статутного права;
 - Г. Державне управління вважається виконавчим аспектом урядування.
 - 7. Не відповідає сутності державного управління така з наведених рис:
- А. Державне управління завжди ϵ організуючою діяльністю, в результаті якої виникають конкретні, управлінські за своїм змістом відносини;
- Б. Необхідною умовою виникнення управлінських відносин ϵ наявність суб'єкта управління, що наділений державно-управлінськими повноваженнями;
- В. Органи державної влади самостійно визначають основні цілі свого існування та діяльності;
 - Г. Державне управління здійснюється в чинному правовому полі.
- 8. Положення: «Доступність державного управління для громадян; громадський контроль; судовий контроль за дотриманням у процесах державного управління конституційно закріплених інтересів суспільства, прав і свобод громадян» відповідає такому з наведених принципів державного управління:
 - А. Поділу влади;
 - Б. Публічності;
 - В. Демократизму;
 - Г. Правової впорядкованості.
- 9. Зайвим ϵ такий із наведених чинників впливу на характер функціональної структури державного управління:

- А. Сукупність цілей, завдань, функцій і повноважень держави, зокрема соціальна спрямованість держави;
 - Б. Стан розвитку громадянського суспільства;
 - В. Форма державного устрою;
 - Г. Місцеперебування органів державного управління.
- 10. Вид зв'язків в організаційній структурі державного управління, що ϵ невірним:
 - А. Субординаційний;
 - Б. Реординаційний;
 - В. Координаційний;
 - Г. Персональний.
 - 11. Соціальна відповідальність на відміну від юридичної має на увазі:
 - А. Матеріальну відповідальність підприємства
- Б. Визначений рівень добровільного відгуку на соціальні проблеми з боку організації
 - В. Матеріальну відповідальність керівників підприємства
 - Г. Немає правильної відповіді.
- 12. Визначення «Суверенна, політико-територіальна організація влади в соціально неоднорідному суспільстві, що має апарат публічної влади і здатна за допомогою права робити свої веління загальнообов'язковими» характеризує таке поняття:
 - А. Суспільство;
 - Б. Партія;
 - В. Адміністративна одиниця;
 - Г. Держава.
 - 13. Атрибут держави, що обмежує її компетенцію у просторі:
 - А. Публічна влада;
 - Б. Керівництво політичними партіями;
 - В. Територія;
 - Г. Суверенітет.
- 14. Ознаки, що відрізняють державу від інших політичних організацій суспільства:
- А. Видає загальнообов'язкові нормативні правові акти, має суверенітет;
 - Б. Володіє засобами виробництва;
 - В. Взаємодіє з міжнародними організаціями;
 - Г. Виконує внутрішні та зовнішні функції.
- 15. Ознака держави, що характеризується верховенством державної влади всередині країни та її зовнішньою незалежністю, називається:

- А. Правосуб'єктність;
- Б. Апарат примусу;
- В. Компетенція;
- Г. Суверенітет.
- 16. Ознака, що не належить до характеристик державного суверенітету:
- А. Рішення держави поширюються на всіх суб'єктів права, які розміщені на її території;
 - Б. Держава самостійно визначає напрями своєї зовнішньої політики;
 - В. Держава володіє монополією на застосування засобів примусу;
 - Г. Держава самостійно визначає свою внутрішню політику.
 - 17. Ознака, що не належить до ознак держави:
 - А. Апарат держави;
 - Б. Територіальний розподіл населення;
 - В. Право
 - Г. Керівництво політичними партіями.
 - 18. Дві складові, що відносять до апарату держави:
 - А. Органи держави та механізм держави;
 - Б. Органи політичного та економічного управління;
 - В. Апарат управління та апарат примусу;
 - Г. Апарати управління зовнішніми та внутрішніми справами.
 - 19. Ознака, що стосується державної влади:
 - А. Здійснюється через систему державних органів;
 - Б. Заснована на матеріальній та соціальній рівності;
 - В. Має суспільний характер, не відокремлена від суспільства;
 - Г. Спирається на авторитет органів державної влади.
 - 20. Об'єктом державного управління ϵ :
 - А. Все національне господарство країни.
 - Б. Організації державної власності.
 - В. Організації всіх форм власності.
 - Г. Центральні органи виконавчої влади.
- 21. На чому ґрунтується Європейський підхід до визначення галузі державного управління?
- А. На традиціях статутного права у площині юридичної науки та практики.
 - Б. Теорії та практиці промислового і фінансового менеджменту.
 - В. На традиціях адміністративного права та фінансового менеджменту.
- Г. На фокусуванні багатьох галузей знань, що базуються на процесах та функціях управління.

- 22. Що виступає метою державного управління за моделлю елементарної системи державного управління?
- А. Формування майбутніх характеристик об'єкту державного управління.
- Б. Визначення майбутнього бажаного стану об'єкту державного управління.
 - В. Цілеспрямований вплив суб'єкта на об'єкт управління.
 - Г. Поповнення державного бюджету України.
 - 23. Органами судової влади в Україні є:
 - А. Суди.
 - Б. Арбітражні суди,
 - В. Прокуратура.
 - Г. Громадські суди.
 - 24. За яких умов Верховна Рада України збирається на першу сесію?
- А. Не пізніше, ніж на тринадцятий день після офіційного оголошення результатів виборів.
- Б. Не пізніше десяти днів після офіційного оголошення результатів виборів.
- В. Не раніше, ніж на двадцятий день після офіційного оголошення результатів виборів.
 - Г. Через місяць після офіційного оголошення результатів виборів.
- 25. Хто здійснює контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина?
 - А. Уповноважений ВР України з прав людини.
 - Б. Уповноважений Конституційного суду України.
 - В. Вищий арбітражний суд України.
 - Г. Комітет України з прав людини.

Голова атестаційної комісії

А. С. Близнюк